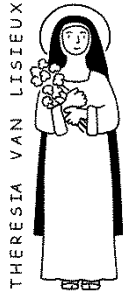

Boekje Theresia

6de week

Theresia en de Charisma's

1. Het woord van God

1, Kor, 12, 3-11: *“Daarom zeg ik u nadrukkelijk: niemand kan door toedoen van de Geest van God zeggen: “vervloekt is Jezus” en niemand kan zeggen: “Jezus is de Heer” behalve door toedoen van de heilige Geest. Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest; er zijn verschillende dienende taken, maar er is één Heer; er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweegbrengt. In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente. Aan de één wordt door de Geest het verkondigen van wijsheid geschonken, aan de ander door diezelfde Geest het overdragen van kennis; de één ontvangt van de Geest een groot geloof, de ander de gave om te genezen; en weer anderen de kracht om wonderen te verrichten, om te profeteren, om te beoordelen of een profetie van de Geest afkomstig is, om in klanktaal te spreken of om klanktaal uit te leggen. Als deze gaven worden geschonken door één en dezelfde Geest, die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeelt zoals Hij wil”*

Rom, 12, 6-8: *We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is. Wie de gave heeft te profeteren, moet die in overeenstemming met het geloof gebruiken. Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen. Wie de gave heeft te onderwijzen, moet onderwijzen. Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie uitdeelt, moet dat zonder bijbedoelingen doen. Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig is, moet daarin blijmoedig zijn.)*

2. Toelichting van het thema van de week

Theresia toonde een grote volgzzaamheid aan de Heilige Geest, vooral in de leiding van haar novicen. Ze geeft ons een prachtig voorbeeld hoe de charisma's te gebruiken bij je plichten van staat. Zij toont ons hoe luisteren

naar de ingevingen van de heilige Geest in grote eenvoud gebeurt.

3. Tekst om in gebed te brengen tijdens de komende week.

(Manuscript C folio 20r – 23r)

Als het doek, dat door een kunstenaar beschilderd is, kon denken en spreken, dan zou het zich zeker niet beklagen dat het voortdurend aangestipt en telkens opnieuw aangeraakt werd door een penseel, en het zou het lot van dit instrument evenmin beklagen, want het zou beseffen dat het niet aan het penseel maar aan de kunstenaar de schoonheid te danken heeft die het siert. Het penseel van zijn kant zou zich evenmin kunnen beroemen op het meesterwerk dat het heeft gemaakt. Het begrijpt dat de kunstenaars niet voor een kleintje vervaard zijn, dat zij luchtig omspringen met de moeilijkheden en het soms juist leuk vinden om zwakke en gebrekkige instrumenten te gebruiken ...

Lieve Moeder, ik ben een klein penseeltje dat Jezus heeft uitgekozen om zijn beeld te schilderen in de zielen die u mij hebt toevertrouwd. [...] De eerste keer dat Jezus zich van zijn penseeltje bediende was rond 8 december 1892. [...] Toen ik vijftien jaar was, was ik zo gelukkig om mijn intrede te doen in de Karmel. Ik trof daar een medenovice aan, die enkele maanden eerder ingetreden was. Zij was acht jaar ouder dan ik, maar haar kinderlijk karakter deed het verschil in leeftijd vergeten. U hebt dan ook al heel gauw met plezier kunnen constateren, Moeder, dat uw beide kleine postulanten elkaar wonderwel begrepen en onafscheidelijk werden. Om deze groeiende genegenheid, waar u veel goeds van verwachtte, te stimuleren, stond u ons toe om van tijd tot tijd samen kleine geestelijke gesprekken te voeren. Mijn lieve kleine gezellin boeide mij door haar onschuld en haar uitbundig karakter, maar van de andere kant stond ik verbaasd toen ik zag hoezeer de genegenheid die zij voor u koesterde, verschilde van de mijne. Er waren ook heel wat dingen in haar gedrag ten opzichte van de zusters die ik graag anders bij haar zou zien. Toen al leerde de goede God mij in te zien dat er

7. Gebed op voorspraak van Theresia van Lisieux:

Heer,

Theresia liet zich aanraken door de Heilige Geest om haar novicen in uw naam nabij te zijn. Op voorspraak van de heilige Thérèse smeken wij u, Heilige Geest, ons te verlichten, ons te leiden, ons te gebruiken als instrument voor het welzijn van de mensen om ons heen. U die wij hebben ontvangen bij ons doopsel en ons vormsel, wees de drijvende kracht in onze harten; maak ons flexibel en volgbaar voor al uw ingevingen.

Bovenal, Heilige Geest, U die Liefde bent, geef ons de genade meer en meer lief te hebben. Amen

8. Terugblik

Heeft dit traject met Theresia vandaag al iets in mijn leven veranderd?

Heb ik een speciale genade of genezing ontvangen?

Zo ja, ben ik bereid hierover te getuigen?

Zo ja, stuur ons uw getuigenis op via therese@charisbelgium.be.

Lied(eren):

Onze schuilplaats is God (Opwekking)

<https://www.youtube.com/watch?v=c4Gk8dYj18Y>

Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart

<https://youtu.be/w8wRk0kHztQ>

geen enkel lidmaat door sint Paulus beschreven, of liever gezegd: ik wilde mijzelf herkennen in hen allemaal!... De Liefde gaf mij de sleutel van mijn roeping in handen. Ik begreep dat als de Kerk een lichaam had, samengesteld uit verschillende ledematen, het meest noodzakelijke en edelste van allemaal daaraan niet ontbrak. Ik begreep dat de kerk een hart had en dat het hart brandde van Liefde. Ik begreep dat alleen de Liefde de ledematen van de kerk deed handelen; dat indien de Liefde zou uitdoven de apostelen niet langer de Blijde Boodschap zouden verkondigen en de martelaren zouden weigeren hun bloed te vergieten. Ik begreep dat de Liefde alle roepingen omvatte, dat de Liefde alles was, dat zij alle tijden en plaatsen omvatte, kortom, dat zij eeuwig is!... In de overmaat van mijn waanzinnige vreugde heb ik toen uitgeroepen: O Jezus, mijn liefde, mijn roeping heb ik dan eindelijk gevonden, mijn roeping, dat is de Liefde!"

4. Vragen voor het uitwisselen in groep

God geeft elke mens minstens één charisma. Ken je jouw charisma ('s)? Lees, mediteer en deel over de gaven die Paulus beschrijft in: 1 Kor. 12, 4-11 en Rom. 12, 6-8

5. Te vragen genade

God de genade vragen dat wij de charisma's ontdekken die Hij in ons heeft gelegd. Hem de volzaamheid vragen dat wij deze gaven met vertrouwen en in grote liefde zouden uitoefenen voor het welzijn van allen.

6. Een concreet te zetten stap

We stellen voor in de komende week als een woord tot u gericht wordt, niet dadelijk te reageren maar die woorden even in gebed te brengen bij Maria, Jezus, God of de H.Geest en te beluisteren tot welke "genadevolle" woorden je wordt geïnspireerd.

mensen zijn waarop Hij in zijn barmhartigheid blijft wachten en aan wie Hij zijn inzicht alleen maar bij stukjes en beetjes verleent. Ik paste er dus wel voor op om vooruit te lopen op zijn tijd en ik wachtte dan ook geduldig op het uur van de Heer.

Toen ik op een dag nadacht over de toestemming die u ons had gegeven om ons met elkaar te onderhouden - volgens de bepaling van onze constituties "om ons meer en meer te ontvlammen in liefde voor onze Bruidegom" - bedacht ik verdrietig dat onze gesprekken niet tot het verlangde doel leidden. Toen liet de goede God mij voelen dat het ogenblik gekomen was, dat ik niet langer behoefde bang te zijn voor een openhartig gesprek, ofwel dat ik onze gedachtewisselingen zou moeten staken, want die leken op die van vriendinnen in de wereld. Dat was op een zaterdag. 's Anderendaags smeekte ik de goede God, tijdens mijn dankzegging na de communie, om mij vriendelijke en overtuigende woorden in de mond te leggen, of liever om zelf door mij te spreken. Jezus verhoorde mijn gebed. [...]

Moeder, ik heb u het eerste werk in herinnering gebracht dat Jezus en u samen hebt willen voltooien door mij. Dat was maar het voorspel van de andere dingen die mij zouden worden toevertrouwd. Toen het mij vergund werd om binnen te dringen in het heiligdom van de zielen," zag ik direct dat die taak mijn krachten te boven ging. Toen heb ik mij in de armen van de goede God gelegd, zoals een klein kind, en met mijn gezicht verborgen in zijn haren heb ik Hem gezegd : "Heer, ik ben te klein om uw kinderen te voeden. Als U hun door mijn toedoen wilt geven wat ieder van hen nodig heeft, vul dan mijn kleine hand en zonder uit uw armen weg te gaan, zonder mijn hoofd om te draaien, zal ik uw schatten doorgeven aan de ziel die mij komt vragen om voedsel. Als zij vindt dat het goed smaakt, dan weet ik dat zij dat aan U heeft te danken en niet aan mij. Indien zij er zich over beklagt en het bitter vindt wat ik haar aanbied, dan zal mijn vrede daar niet door verstoord worden. Ik zal proberen er haar van te overtuigen dat dat voedsel van U komt

en ik zal mij er wel voor wachten om een ander soort voedsel voor haar te zoeken".

Moeder, sinds ik begreep dat het voor mij niet mogelijk was om iets te doen uit mijzelf, viel het mij niet moeilijk meer om de taak te volbrengen die u mij had opgedragen. Ik voelde dat het enige wat mij te doen stond was : mij meer en meer met Jezus te verenigen, "het overige zou mij dan worden toegeworpen". (Luc. 10,41-42 & Mt.6,33) Mijn verwachting is inderdaad nooit bedrogen uitgekomen. (Rm.5,5) De goede God heeft mijn handje willen vullen elke keer als het nodig was om de ziel van mijn zusters te voeden. Ik moet u zeggen, lieve Moeder, dat als ik mij ook maar in het minste verlaten had op mijn eigen krachten, ik al gauw mijn wapens aan u zou hebben teruggegeven ... Op een afstand bekeken lijkt dat erg mooi om goed te doen aan de zielen, hen God meer te doen liefhebben, kortom hen te vormen naar eigen inzicht en volgens je persoonlijke ideeën. Van dichtbij bekeken is het net andersom, dan is het mooie eraf. .. Je voelt dat goed doen zonder de hulp van de goede God iets even onmogelijks is als de zon laten schijnen in de nacht. Je voelt dat je helemaal moet afzien van je eigen voorkeur, je persoonlijke ideeën, en dat je de zielen moet leiden langs de weg die Jezus voor hen heeft bestemd, zonder te proberen om ze te laten voortgaan langs je eigen weg.

(Manuscript C folio 26r)

Hoe vaak is het mij niet gebeurd dat ik haar(Maria) aanriep, als ik met de novicen aan het praten was, en dan de weldaden van haar moederlijke bescherming ondervond!

Vaak zeggen de novicen tegen mij : "Maar u weet overal een antwoord op, ik dacht dat u deze keer vast zou zitten ... Waar haalt u het toch vandaan wat u zegt?" Er zijn er bij, die kinderlijk genoeg zijn te geloven dat ik in hun ziel kan lezen, omdat het mij wel overkwam dat ik hun van tevoren vertelde wat zij dachten. Op een avond nam één van mijn gezellinnen zich voor om mij niets

te vertellen van een verdriet waar zij veel van te lijden had. 's Ochtends kom ik haar tegen, met een lachend gezicht praat zij met mij en ik zeg heel overtuigd zonder in te gaan op wat zij vertelt : "U hebt verdriet". Als ik de maan voor haar voeten had laten vallen, had zij mij niet verbaasder aangekeken, denk ik. Zij was zo verwonderd dat ik evenzeer verbaasd was als zij ; voor een moment werd ik aangegrepen door een bovennatuurlijke schrik. Ik was er heel zeker van dat ik niet de gave had om in de zielen te lezen en het verwonderde mij des te meer dat ik het bij het rechte eind had gehad. Ik voelde wel dat de goede God heel dichtbij was en dat ik, zonder het te merken, net als een kind woorden had gesproken die niet van mij kwamen maar van Hem.

(Manuscript B folio 3v)

Toen mijn verlangens mij tijdens het inwendig gebed een werkelijke foltering werden, sloeg ik de brieven van Sint-Paulus open, om één of ander antwoord te vinden. Toen kwamen het twaalfde en dertiende hoofdstuk van de eerste brief aan de Korinthiërs mij onder ogen. Ik las daar in het twaalfde hoofdstuk dat niet iedereen apostel, profeet en leraar kan zijn, dat de Kerk is opgebouwd uit verschillende ledematen en dat het oog niet tegelijkertijd hand kan zijn... Het antwoord was duidelijk, maar mijn verlangens bleven onbevredigd; ik kreeg met dit antwoord niet de vrede! Net als Magdalena die zich steeds maar bukte bij het lege graf en daar tenslotte vond wat zij zocht, zo bukte ik mij in de diepten van mijn nietswaardigheid en verhief mij daarmee zo hoog dat ik mijn doel kon bereiken... Zonder ontmoedigd te worden ging ik door met lezen en deze zinsnede bracht mij tot rust: "Zoekt met vurigheid naar de meest volmaakte gaven, maar ik zal u een nog uitmuntender weg tonen". En de apostel legt dan uit hoe de meest volmaakte gaven niets zijn zonder de liefde, dat de liefde de uitnemende weg vormt die vast en zeker tot God voert. Eindelijk had ik rust gevonden! Toen ik het mystieke lichaam van de kerk beschouwde, kende ik mijzelf niet terug in